

er Spørgsmaalet dette: Er det en Bagatel, som den højtærede Minister siger, om 4—5 Mennesker vare blevne ødelagte eller slaaede ihjel? Ethvert Dampkrøl, der bliver lavet til Færger eller Skibe, skal og maa man først prøve under Damptryk, før man har Lov til at bruge det. Og at der ikke er sket Ulykker her, kan man kun tilskrive Maskinmesteren paa „Freja“. Hvis han ikke havde været saa forsigtig, vilde der absolut være sket en Ulykke. Om der derved vilde være kommet flere eller færre Mennesker til Skade, skal jeg naturligvis ikke kunne sige. Endvidere er det efter min Mening heller ingen Bagatel, hvad der tabes af Tid og Penge paa den Maade, thi naar man maa lade Skibet ligge i 1½ Dag længere end nødvendigt i Uvirksomhed, maa den Maade at lade Arbejdet udføre paa siges at være en bekostelig Historie.

Saa talte den højtærede Minister om mine Kilder. Da jeg havde Ordet første Gang, udtalte jeg, at de Kilder, jeg har, ere fortrinlige og solide, men jeg udtalte ogsaa, at jeg ikke paa nogen mulig Maade havde benyttet mig af Udfriningsystemet overfor Medlemmer af Besætningen om Bord paa Skibene eller Færgerne. Det behøver man ikke at gøre, da den Sag, jeg har omtalt, har været drøftet Mand og Mand imellem hele Sommeren igennem saavel som i Venstres, Højres og socialdemokratiske Blade, kort sagt overalt, saa man behøvede ikke at have Vanskeligheder ved at faa sine Oplysninger. At jeg saa, som ethvert Medlem i Tinget og enhver udenfor Salen vilde gøre, har søgt at skaffe god og solid Underbygning for mine Oplysninger, er kun naturligt, men der kan ikke rettes nogen Bebrejdelse mod noget som helst Menneske, der gør Tjeneste i Skibene eller paa Færgerne, idet jeg ikke har søgt Oplysning der paa en Maade, som kan falde ud til Angreb paa disse Mennesker.

Den højtærede Minister siger, at efter hans Undersøgelser har der ikke været Tale om nogen nævneværdig Overanstrengelse eller Udnyttelse af Mandskabet. Der siges altsaa, at der dog har været Tale om Udnyttelse og Overanstrengelse. Ja, det har der været, og det vil jeg blive ved at holde fast ved. Det skal glæde mig, om vi snart kunde komme dertil, at Ministeren gennem Administrationen vilde sørge for, at der bliver tilstrækkeligt Mandskab til Afløsning, saa at det er umuligt at overanstrenges paa et Omraade, hvor man ikke har Lov til det. Der kan jo være Tilfælde ved Sygdom

eller lignende, hvor man kan komme til at bruge en Mand i længere Tid, end det ellers vilde være naturligt, det er der ikke noget at sige til. Men at det til daglig Brug skal være saaledes, at man overlæser et Mandskab med Ekstratjeneste, saa de ikke ere i Stand til at komme til deres Hjem, det er det, jeg paataler, og jeg tror, at enhver er enig med mig deri. Det danske Publikum forlanger absolut een Ting, og det er Sikkerhed ved Befordringen, og ligeledes forlanger det Retfærdighed, og det er ikke Retfærdighed, naar man udnytter Folk paa den ene eller den anden Maade eller lader Folk gøre Tjeneste for en Betaling, som er lavere end den Betaling, som tilkommer dem for den Gren af Arbejdet, som udføres af dem.

Hermed har jeg fremsat, hvad jeg havde at sige. Jeg har fremsat min Kritik, men jeg har, som sagt, ikke rettet den imod den højtærede Trafikminister, fordi jeg mener, at det er dem, som skulle bringe Befalingerne ud i Verden, som Kritikken maa rettes imod.

Jeg beklager, at min Henstilling om at lade Toget Kl. 11,53 om Aftenen fra København standse et Par Minutter i Slagelse ikke kan tages til Følge, men det maa jeg finde mig i og haabe paa bedre Tider. Hvad derimod angaar det andet Spørgsmaal, vedrørende Overbygningen paa Slagelse Station, tror jeg atter at turde appellere til den ærede Minister og Tinget her, idet jeg mener, at naar man ofrer 18,000 Kr. for at overdække nogle Nedgange, er det forsvindende, at Overdækningen over samtlige Perroner kun vil komme til at andrage godt det dobbelte. Jeg tror, at man derved ikke alene vil skabe et stort Gode for det store Antal rejsende, som komme paa Slagelse Station fra Nord, Syd, Øst og Vest, men det vil spare Staten saa meget for ødelagt Gods, at denne Udgift en Gang for alle vil være forsvindende i Forhold til den Nytte og det Gode, som det er baade for dem, der modtage Varerne, og dem, der afsende dem. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil støtte den højtærede Minister i, at der bliver taget Hensyn til den Adresse, som er tilsendt Trafikministeren fra samtlige Borgere i Slagelse By gennem Byens Byraad.

J. J. Jensen: Det er blot en lille Ting, som jeg har ønsket at fremdrage ude fra min Valgkreds. Vi have et Sognekald derude, som er temmelig stort, og som desværre er saadan stillet, at det al-